

ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

1) Στο κέντρο της εικόνας δεσπόζει η μορφή της Παναγίας Θεοτόκου, που είναι το κύριο πρόσωπο της παρούσας εορτής. Τυλιγμένη σεμνά στο κόκκινο μαφόριό της, στέκεται γονατιστή σε στάση ευλαβείας και απορίας συγχρόνως, με τα χέρια στο στήθος σταυρωμένα. Απορεί για τον τρόπο τον ανέκφραστο της Γεννήσεως και ατενίζει με ευλάβεια και δέος «το βρέφος το τεχθέν».

2) Την κεφαλή της περιβάλλει φωτοστέφανο και το μαφόριό της είναι στολισμένο με τα τρία άστρα, που είναι σύμβολα της αειπαρθενίας της (προ τόκου, εν τόκω και μετά τόκον Παρθένης).

3) Το σπήλαιο στο κέντρο είναι σκοτεινό. Ο αγιογράφος μ' αυτόν τον τρόπο θέλει να δηλώσει ότι πριν από την Γέννηση του Θεανθρώπου, όλη η ανθρωπότητα ήταν στο σκοτάδι της άγνοιας και της ειδωλολατρίας.

4) Ένα άστρο από τον ουρανό, ρίχνει το πλούσιο και λαμπρό φως του μέσα στο σπήλαιο. Είναι το φως της Θείας Χάριτος, γι' αυτό και διακρίνεται στο κέντρο του ένας μικρός φωτεινός σταυρός.

5) Μέσα στη φάτνη, πάνω στο λευκό λίκνο κάθετα ο Χριστός σαν βρέφος, τυλιγμένο σε λευκά σπάργανα. Την κεφαλή Του περιβάλλει φωτοστέφανο, σύμβολο της Θεότητας Του.

6) Δύο ζώα, ένας όνος και ένα βόδι, βρίσκονται κοντά Του, συμβολίζοντας την αλογία των εθνών, και προσφέροντας την θαλπωρή της παρουσίας τους. Ταυτόχρονα ο αγιογράφος υπενθυμίζει στον θεατή ότι πρέπει να φανεί φρονιμότερος των αλόγων ζώων, με την ευγνωμοσύνη του προς τον ενανθρωπήσαντα Κύριο και Θεό.

7) Έξω από την φάτνη και δεξιά στέκεται Άγγελος Κυρίου που έχει την χείρα εκτεταμένη και ομιλεί με τον βοσκό μεταφέροντάς του το χαρμόσυνο μήνυμα της Γεννήσεως του Χριστού.

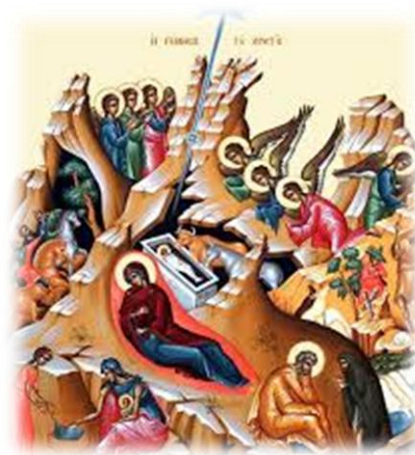
8) Πλησίον άλλος βοσκός καθιστός παίζει φλογέρα και ελκύει τα πρόβατα που τον περιστοιχίζουν.

9) Στο επάνω αριστερό μέρος της εικόνας πλήθος Αγγέλων σε στάση κινήσεως, άλλοι βλέπουν προς το φωτεινό άστρο και άλλοι προς τους έφιππους Μάγους, που εικονίζονται ακριβώς από κάτω με πορεία προς το σπήλαιο, για να προσκυνήσουν τον γεννηθέντα Βασιλέα Χριστό, και να του προσφέρουν τα πολύτιμά τους δώρα.

10) Στο κάτω αριστερό μέρος της εικόνας, ο γέροντας σε ηλικία και σύνεση Ιωσήφ, κάθετα πολύ σκεπτικός, διαλογιζόμενος το θαυμαστό και παράδοξο γεγονός. Η θέση του Ιωσήφ, στην άκρη της παράστασης και σε ικανή απόσταση από την φάτνη, το βρέφος και την Μητέρα του, είναι η πλέον σωστή και εύλογη, αφού αυτός δεν έχει ουσιαστική σχέση με το γεγονός της Γεννήσεως του Χριστού.

11) Δίπλα στον Ιωσήφ στέκεται ένας βοσκός με την πλούσια κάπα του και στηρίζεται σε μια μεγάλη ράβδο. Κατά τους ερμηνευτές, πρόκειται για τον κοινό εχθρό διάβολο, με μορφή ανθρώπου - βοσκού, που σπέρνει λογισμούς αμφιβολίας στον Ιωσήφ, για να του θολώσει την εμπιστοσύνη στην Παρθένο Μαρία, της οποίας ανέλαβε την κηδεμονία. Στο κάτω δεξιό μέρος της εικόνας, δύο γυναίκες - μαίες, βοηθούν στην περιποίηση του νεογέννητου βρέφους. Η μία χύνει νερό στη λεκάνη, και η άλλη με το ένα χέρι δοκιμάζει την θερμότητά του και με το άλλο κρατεί τον Χριστό με σκοπό να τον πλύνει, όπως γίνεται πάντοτε μετά την γέννηση ενός παιδιού.

12) Την εικόνα στολίζουν στοιχεία της φύσεως, όπως δένδρα και διάφορα φυτά της γης, που εικονίζονται διάσπαρτα για να θυμίζουν ότι όλη η κτίση συμμετείχε στο μεγάλο γεγονός της Γεννήσεως του Σωτήρα Χριστού. Πηγή: <http://www.ecclesia.gr>

**Κύριε 'Ιησοῦ Χριστέ, Υιέ τοῦ Θεοῦ,
ἐλέησόν με τήν ἁμαρτωλόν.**

Πώς το κάνουμε:

Σε ένα μπολ διαλύουμε την μαγιά με 1 κούπα νερό χλιαρό (δοκιμάζουμε τη θερμοκρασία μετρώντας μέχρι το 10 και εάν αντέχει το δάχτυλο μας είναι οκ) τη ζάχαρη και μισή κούπα αλεύρι. Την αφήνουμε για 10'. Σε μεγάλο μπολ ετοιμάζουμε την υπόλοιπη ζύμη, κοσκινίζουμε το αλεύρι, βάζουμε όλα τα υλικά και προσθέτουμε το μείγμα με τη μαγιά

Ζυμώνουμε παρά πολύ καλά για τουλάχιστον 15 λεπτά (η ζύμη θα κολλάει, εάν χρειαστεί προσθέτουμε ελάχιστο αλεύρι). Την αφήνουμε 1 ώρα να ξεκουραστεί σκεπασμένη σε ζεστό μέρος. Έπειτα την ξανα-ζυμώνουμε καλά και χωρίζουμε τα καρβέλια μας (2 μεγάλα ή 3 μικρά). Μην ανησυχείτε εάν εξακολουθεί να κολλάει λίγο. Με λίγο αλεύρι μπορείτε να τα χωρίσετε και να τα πλάσετε. Αφήνετε τα καρβέλια για 1,5 ώρα

Προθερμαίνουμε το φούρνο στους 180 βαθμούς πασπαλίζουμε με λίγο νερό τα καρβέλια και ρίχνουμε το σουσάμι. Ψήνουμε για 35-40 λεπτά ανάλογα τον φούρνο. πηγή: .sintagespareas.gr

ΣΥΤΝΤΑΓΗ: Ψωμί με λιναρόσπορο

Τι χρειαζόμαστε:

- 1 κιλό αλεύρι για όλες τις χρήσεις ή (σκληρό-μαλακό)
- 3 κούπες νερό χλιαρό (40 βαθμούς)
- 2 φακελάκια ξερή μαγιά
- 1 κουτ.γλ. ζάχαρη
- 1 κουτ.γλ. αλάτι
- 5 κουτ.σ. λάδι
- 5 κουτ.σ. λιναρόσπορο
- λίγο μοσχοκάρυδο (προαιρετικό)
- μαστίχα τριμμένη ελάχιστη (προαιρετικό)
- σουσάμι για το γαρνίρισμα (προαιρετικό)

Γέροντος Παΐσιου Αγιορείτου

-Γέροντα, όταν πεθάνει ο άνθρωπος, συναισθάνεται αμέσως σε τι κατάσταση βρίσκεται;

Ναι, συνέρχεται και λέει «τι έκανα;», αλλά «φαϊντά γιόκ[1]», δηλαδή δεν ωφελεί αυτό. Όπως ένας μεθυσμένος, αν σκοτώσει λ.χ. την μάνα του, γελάει, τραγουδάει, επειδή δεν καταλαβαίνει τι έκανε, και, όταν ξεμεθύσει, κλαίει και οδύρεται και λέει «τι έκανα;», έτσι και όσοι σ' αυτήν την ζωή κάνουν αταξίες είναι σαν μεθυσμένοι. Δεν καταλαβαίνουν τι κάνουν, δεν αισθάνονται την ενοχή τους. Όταν όμως πεθάνουν, τότε φεύγει αυτή η μέθη και συνέρχονται. Ανοίγουν τα μάτια της ψυχής τους και συναισθάνονται την ενοχή τους, γιατί η ψυχή, όταν βγει από το σώμα, κινείται, βλέπει, αντιλαμβάνεται με μια ασύλληπτη ταχύτητα. Μερικοί ρωτούν πότε θα γίνει η Δευτέρα Παρουσία. Για τον άνθρωπο όμως που πεθαίνει γίνεται κατά κάποιον τρόπο η Δευτέρα Παρουσία, γιατί κρίνεται ανάλογα με την κατάσταση στην οποία τον βρίσκει ο θάνατος.

- Γέροντα, πως είναι οι κολασμένοι;

- Είναι υπόδικοι, φυλακισμένοι, που βασανίζονται ανάλογα με τις αμαρτίες που έκαναν και περιμένουν να γίνη η τελική δίκη, η μέλλουσα κρίση. Υπάρχουν βαρυποινίτες, υπάρχουν και υπόδικοι με ελαφρότερες ποινές.

- Και οι Άγιοι και ο ληστής;

- Οι Άγιοι και ο ληστής είναι στον Παράδεισο, άλλα δεν έχουν λάβει την τέλεια δόξα, όπως και οι υπόδικοι είναι στην κόλαση, άλλα δεν έχουν λάβει την τέλεια καταδίκη. Ο Θεός, ενώ έχει πει εδώ και τόσους αιώνες το «μετανοείτε ήγγικε γαρ η βασιλεία των ουρανών», παρατείνει-παρατείνει τον χρόνο, επειδή περιμένει εμάς να διορθωθούμε. Αλλά εμείς παραμένοντας στις κακομοιρίες μας αδικούμε τους Αγίους, γιατί δεν μπορούν να λάβουν την τέλεια δόξα, την οποία θα λάβουν μετά την μέλλουσα Κρίση.

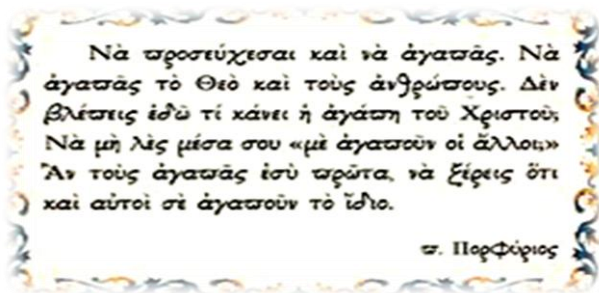
Η μελέτη της Αγίας Γραφής διώχνει τη λύπη

Ευχάριστο είναι το λιβάδι και ο κήπος, αλλά πολύ πιο ευχάριστη είναι η ανάγνωση των Θείων Γραφών.

- Γιατί εκεί υπάρχουν άνθη που μαραίνονται, ενώ εδώ νοήματα που πάντοτε είναι ακμαία.
- Εκεί ζέφυρος που φυσάει, ενώ εδώ η αύρα του Αγίου Πνεύματος.
- Εκεί τα αγκάθια που περιτειχίζουν, ενώ εδώ η πρόνοια του Θεού που ασφαρίζει.
- Εκεί τζιτζίκια που τραγουδούν, ενώ εδώ οι προφήτες που κεληδούν.
- Εκεί τέρψη από την εμφάνιση, ενώ εδώ ωφέλεια από την ανάγνωση.
- Ο κήπος βρίσκεται σε έναν τόπο, ενώ οι Γραφές σε όλα τα μέρη της οικουμένης.
- Ο κήπος υποτάσσεται στις ανάγκες των καιρών, ενώ οι Γραφές και μέσα στο χειμώνα και μέσα στο καλοκαίρι έχουν πολλά φύλλα και είναι γεμάτες καρπούς.

Ας προσέχουμε λοιπόν στην ανάγνωση των Γραφών, γιατί εάν προσέχεις στην Γραφή, σου ξεριζώνει τη λύπη, σου φυτεύει την ευχαρίστηση, αναιρεί την κακία, ριζώνει την αρετή, δεν αφήνει μέσα στην αναταραχή των πραγμάτων να παθαίνεις όπως οι ναυτικοί στην τρικυμία. Η θάλασσα μαίνεται, αλλά εσύ πλέεις με γαλήνη, γιατί έχεις κυβερνήτη την ανάγνωση των Γραφών, επειδή αυτό το σκοινί δεν το σπάζει η δοκιμασία των περιστάσεων.

Αγίου Ιωάννου Χρυσοστόμου, Προς Ευτρόπιον Β' επιστολή

Ἀπὸ 'μας θὰ εξαρτηθεῖ τὸ τελικὸ ἀποτέλεσμα.
Ἀπὸ 'μας θὰ εξαρτηθεῖ ὁ παράδεισος ἢ
ἡ κόλαση που θὰ χτίσουμε.
Ἡ μοῖρα μας βρίσκεται στα χέρια μας.

Οδυσσεάς Ελύτης

ΠΕΡΙ ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΓΕΡΟΝΤΙΚΟ

ΕΝΑΣ ΑΓΙΟΣ ΓΕΡΟΝΤΑΣ έμενε με τον υποτακτικό του σε μια καλύβη, όχι μακριά από ένα κεφαλοχώρι. Κάποτε έπεσε στον τόπο μεγάλη δυστυχία κι ο φτωχός κόσμος πέθαινε σχεδόν από την πείνα. Πολλοί στην απελπισία τους πήγαιναν και κτυπούσαν στην καλύβη του ερημίτη. Εκείνος πάλι, που ήτο πολύ ελεήμων, έδινε με την καρδιά του απ' ό,τι τύχαινε να έχει. Ο υποτακτικός όμως που έβλεπε με τρόπο το ψωμί τους να λιγοστεύει, είπε μια μέρα στενοχωρημένος στο Γέροντα:

- Αββά, δε μου ξεχωρίζεις τα ψωμιά που μου αναλογούν, χωρίς να ειπεί τίποτε κι εξακολούθησε να δίνει από τα δικά του στους φτωχούς. Μα κι ο Θεός που είδε την καλή του προαίρεση τα ευλόγησε, κι όσο εκείνος έδινε, τόσο αυτά επληθύνονταν.

- Ο υποτακτικός στο μεταξύ έφαγε τα δικά του. Όταν πια δεν του έμειναν παρά λίγα ψίχουλα, πήγε στον Γέροντά του και τον παρακαλούσε να τρώνε πάλι μαζί. Εκείνος τον δέχτηκε χωρίς να φέρει αντίρρηση.

Τώρα όμως είχαν αυξηθεί και οι ζητιάνοι, κι ο υποτακτικός άρχισε πάλι να δυσανασχετεί. Μια μέρα κτύπησε η πόρτα. Ήταν ο απαραίτητος φτωχός. Ο υποτακτικός κατσούφιασε.

- Δώσε του ένα καρβέλι, πρόσταξε ο Γέροντας, που έκανε πως δεν είδε το μορφασμό του.

- Μου φαίνεται πως δεν έχομε πια να φάμε ούτε εμείς. Είπε φωναχτά ο υποτακτικός, για να τον ακούσει κι ο ζητιάνος.

- Πήγαινε και ψάξε καλά, πρόσταξε ο Γέροντας.

Σηκώθηκε εκείνος απρόθυμα να πάει στο κελαρικό. Μα τρόμαξε ν' ανοίξει την πόρτα. Το βρήκε γεμάτο ως επάνω από καλοψημένα φρέσκα καρβέλια.

Από την ημέρα εκείνη απέκτησε μεγάλη εμπιστοσύνη στον άγιο Γέροντά του κι έγινε πρόθυμος στο ν' ανακουφίζει τους φτωχούς.